

Proberen er toch het beste van te maken

TOONEEL

Servaes Nelissen: Herberts Aquarium. Tekst, spel, vormgeving en muziek: **Servaes Nelissen.** Regie-advies: **Porgy Franssen.** Begeleiding: **Hans Aarsman.** Bijgewoond: **Haarlem, Toneelschuur, 24 febr.;** te zien o.a. in **Hoofddorp, 3 maart; Diemen, 4 maart; Wormer, 5 maart; Utrecht, 10 maart; Zaandam, 7 april; Den Haag, 15 april; Amstelveen, 16 april; Amsterdam, 19 en 20 april; Alkmaar, 22 april, Purmerend, 23 april.** Meer info: www.servaesnelissen.nl

Herbert is nachtportier in een ziekenhuis. In zijn eenzame portiersloge (Herberts aquarium, een glazen hok met een paar monitoren, een koffiezetapparaat en een ouderwetse telefoon) heeft hij het druk op zijn eigen manier.

Al rommelend met een prop papier, een bril of zijn baseballpet creëert hij tal van personages, waarmee hij fantasiegesprekken voert.

'Herberts aquarium' is een solovoorstelling van Servaes

rondgetoerd op een aantal festivals in binnen- en buitenland en waarmee hij nu de theaters intrekt. Terecht want het is een prachtige, kleine voorstelling waarin Nelissen opnieuw zijn grote talent laat zien. Hij maakt van bijna niks geloofwaardige, herkenbare en ontroerende personages. Zoals de nachtportier die zichzelf de hele nacht bezighoudt met van alles en nog wat. Met die lieve nachtzuster Mary bijvoorbeeld of met die enge man die hij steeds ziet rondspoken op zijn monitor. Af en toe komt een oude man op bezoek, de gepensioneerde nachtportier, wiens vrouw op sterven ligt in het ziekenhuis. Servaes Nelissen beheerst als autodidact vele facetten van het vak. Hij is een uitstekende mimespeler en een begenadigd poppenspeler (zoon van Jan Nelissen), die met een paar simpele gebaren een gele vaardoek tot leven laat komen of zichzelf interviewt met een luciferdoosje. En hij is een ge-

Servaes Nelissen in 'Herberts Aquarium'.

FOTO HANS AARSMAN

overgangen van het ene personage naar het andere maakt en ook binnen een karakter verschillende registers opentrekt. Een hilarisch hoogtepunt is de scène met het cadeautje van zijn moeder, dat hij vol afgrijzen opent en waar hij vervolgens een eng zeemonster van maakt. Servaes Nelissen heeft een zwak

nen, die maatschappelijk en sociaal niet erg geslaagd zijn maar door middel van hun fantasie hun isolement doorbreken. Daardoor ontstaat een montere opgewektheid, die bijna pijn doet, omdat zij er zo hartstochtelijk het beste van proberen te maken. En dat herkennen we allemaal wel.